

Parasha 21 Haftarah

Første kongebok

Kapittel 18

¹ Mange dager etter skjedde det at YHVHs³⁰⁶⁸ Ord kom til Eliyahu⁴⁵². Det var i det tredje året, og Han sa: «Gå og still deg fram for Akav, så skal Jeg sende regn på jorden.» ² Så gikk Eliyahu av sted og stilte seg fram for Akav. Det var en stor hungersnød i Shåmrån⁸¹¹¹. ³ Akav tilkalte Ávadyah⁵⁶⁶², han som sto over huset hans. Men Ávadyah fryktet YHVH meget. ⁴ For den gangen Jesavel utryddet YHVHs profeter, skjedde det at Ávadyah hadde tatt hundre profeter og gjemt dem i to huler, femti i hver, og han hadde sørget for dem med brød og vann. ⁵ Da hadde Akav sagt til Ávadyah: «Dra inn i landet til alle vannkildene og til alle bekkene! Kanskje vi kan finne nok gress til å holde hestene og muldyrene i live, så vi ikke blir nødt til å slakte noen av husdyrene.» ⁶ Så delte de landet mellom seg, så de kunne dra gjennom det. Akav gikk en vei, og Ávadyah gikk en annen vei.

⁷ Da Ávadyah var på veien, se, der kom Eliyahu ham i møte. Han kjente ham igjen, falt på sitt ansikt og sa: «Er det du, min herre, Eliyahu?» ⁸ Han svarte ham: «Det er jeg. Gå og si til din herre: Eliyahu er her!» ⁹ Så sa han: «Hvilken synd har jeg gjort, siden du overgir din tjener i Akavs hånd, så han skal drepe meg?» ¹⁰ Så sant YHVH din Elåhey lever: Det finnes ikke noe folkeslag eller noe rike hvor min herre ikke har sendt noen for å lete etter deg. Da de sa: Han er ikke her, krevde han en ed fra det riket eller det folkeslaget på at de ikke fant deg. ¹¹ Og nå sier du: Gå og si til din herre: Eliyahu er her! ¹² Med det samme jeg har gått fra deg, vil det skje at YHVHs Ånd tar deg bort til et sted jeg ikke kjenner til. Når jeg så går og sier fra om det til Akav, og han ikke kan finne deg, kommer han til å drepe meg. Men jeg, din tjener, har fryktet YHVH fra min ungdom av. ¹³ Ble det ikke fortalt min herre hva jeg gjorde den gangen Jesavel drepte YHVHs profeter, hvordan jeg gjemte hundre menn av YHVHs profeter i to huler, femti i hver, og sørget for dem med brød og vann? ¹⁴ Og nå sier du: Gå og si til din herre: Eliyahu er her. Han kommer til å drepe meg!» ¹⁵ Da sa Eliyahu: «Så sant YHVH Tzevaåt⁶⁶³⁵ lever, for Hans ansikt er det jeg står: I dag skal jeg sannelig stille meg fram for ham.»

¹⁶ Så gikk Ávadyah for å møte Akav, og han fortalte ham det. Og Akav gikk for å møte Eliyahu. ¹⁷ Da Akav så Eliyahu, skjedde det at Akav sa til ham: «Er det du, du som fører skade over Israel?» ¹⁸ Han svarte: «Jeg har ikke ført skade over Israel, men det har du og din fars hus gjort ved at dere har sviktet YHVHs bud og har fulgt Ba'alene. ¹⁹ Send derfor bud og samle sammen hele Israel hos meg på Karmelfjellet, sammen med de fire hundre og femti Ba'al-profetene og de fire hundre Asjeraprofetene, de som spiser ved Jesavels bord.»

²⁰ Så sendte Akav bud blant alle Israels barn, og han samlet sammen profetene på Karmelfjellet. ²¹ Eliyahu kom fram for hele folket og sa: «Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Hvis YHVH er Elåhim, så følg Ham, men hvis det er Ba'al, så følg ham.» Men folket svarte ham ikke et ord. ²² Da sa Eliyahu til folket: «Jeg, jeg er alene igjen som YHVHs profet, men Ba'als profeter er fire hundre og femti menn. ²³ La dem derfor gi oss to okser! La dem

velge seg ut en okse, dele den opp i stykker og legge den på veden, uten å sette ild på den. Og jeg, jeg skal gjøre i stand den andre oxen og legge den på veden, uten å sette ild på den. ²⁴ Så skal dere påkalle navnet til deres gud, og jeg vil kalle på YHVHs navn. Da skal det være slik at den Gud som svarer med ild, Han er Elåhim.» Så svarte alt folket og sa: «Det ordet er rett.»

²⁵ Eliyahu sa til Ba'als profeter: «Velg dere ut den ene oxen og gjør den i stand først, for dere er mange. Påkall navnet til guden deres, men sett ikke ild på den.» ²⁶ Så tok de den oxen som var gitt dem, gjorde den i stand og kalte på Ba'als navn fra morgen til middag. De ropte: «Ba'al, hør oss!» Men det kom ingen røst. Ingen svarte. Så haltet de rundt alteret som de hadde laget. ²⁷ Da det var blitt midt på dagen, hånte Eliyahu dem og sa: «Dere må rope med høy røst! Han er jo en gud. Enten tenker han på noe, eller så har han gått avsides, eller så er han ute på reise. Eller kanskje han sover og må vekkes.» ²⁸ Så ropte de høyt og skar seg med sverd og spyd, slik de hadde for vane, helt til blodet rant av dem. ²⁹ Da middagstiden var over, kom de i profetisk henrykkelse helt til tiden da grødeofferet skulle ofres. Men det kom ingen røst. Ingen svarte, og ingen hørte på dem.

³⁰ Da sa Eliyahu til hele folket: «Kom hit til meg!» Så kom hele folket fram til ham. Han satte YHVHs alter i stand, det som var blitt ødelagt. ³¹ Eliyahu tok tolv steiner, etter tallet på stammene til Yaakovs sønner. Det var til ham YHVHs Ord var kommet, og Han hadde sagt: «Israel skal være ditt navn.» ³² Med steinene bygde han så et alter i YHVHs navn. Han laget en grøft rundt alteret, stor nok til å romme to mål såkorn. ³³ Han la veden til rette, delte oxen opp i stykker, la den på veden og sa: ³⁴ «Fyll fire vannkrukker med vann og hell det ut over brennofferet og på veden!» Så sa han: «Gjør det en gang til!» Og de gjorde det enda en gang. Så sa han: «Gjør det for tredje gang!» Og de gjorde det for tredje gang. ³⁵ Så rant vannet helt rundt alteret. Han fylte også grøften med vann. ³⁶ På den tiden da grødeofferet blir ofret, skjedde det: Profeten Eliyahu kom fram og sa: «YHVH, Avrahams, Yitzchaks og Israels Elåhim, må det på denne dagen bli kjent at Du er Elåhim i Israel, og at jeg er Din tjener, og at jeg har gjort alt dette på Ditt ord. ³⁷ Svar meg, YHVH, svar meg, så dette folket kan erkjenne at Du er YHVH Elåhim, og at Du vender deres hjerter tilbake til Deg igjen.»

³⁸ Da falt YHVHs ild og fortærte brennofferet og veden, steinene og jorden. Den slikket opp vannet i grøften. ³⁹ Da alt folket så det, falt de på sitt ansikt og sa: «YHVH, Han er Elåhim! YHVH, Han er Elåhim!»